

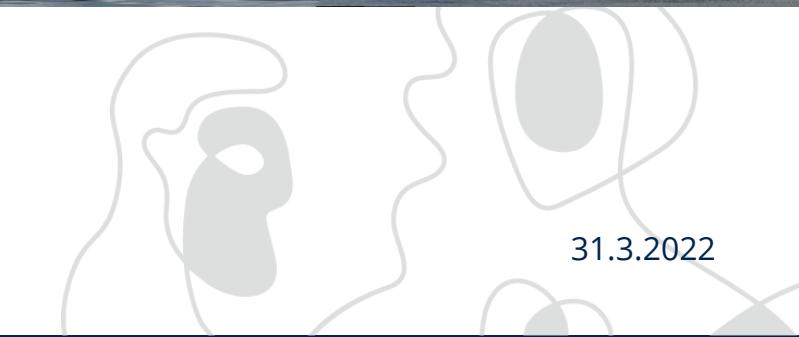

HORNELEN - ny nasjonalpark?

Tore Larsen, SFVL

Statsforvaltaren i Vestland

31.3.2022

Supplerande vern

Statsforvaltarane fekk i 2018 i oppdrag frå Miljødirektoratet og Miljødepartementet å føreslå moglege nye verneområde for å fylle ut manglane i det noverande nettverket av verneområde i Noreg.

I dag er det mange naturtypar som manglar i eksisterande verneområde, og nokre regionar er også dårleg representerte.

Oppdraget er forankra i Stortinget si behandling av stortingsmelding 14 (2015-2016) *Natur for livet*.

Formålet med denne supplinga er å bidra til å nå m.a. desse nasjonale måla for naturmangfold:

1. Ingen artar eller naturtypar skal utslettast, og utviklinga til trua og nær trua artar og naturtypar skal betrast
2. Eit representativt utval av norsk natur skal bli tatt vare på for komande generasjonar

Statsforvaltarane plukka ut kandidatområde, m.a. med vekt på vurderingar gjort av Norsk Institutt for Naturforsking (NINA) om manglande dekning av naturtypar i eksisterande verneområde.

Det blei vurdert om nasjonalpark eller landskapsvern-område kunne vere eigna verneform for nokre av kandidatområda.

Miljødirektoratet vurderte om lag 100 innspel om nye verneområde i Vestland fylke, med vekt på desse kriteria:

- Bidreg området til betre representasjon av ulike naturtypar i norske nasjonalparkar?
- Bidreg området til å sikre trua natur (artar og naturtypar)?
- Bidreg området til å motvirke negative effektar av klimaendringar?
- Er området viktig for verneområda sin funksjon som økologiske nettverk?

Tabell 5.2 Fordeling av udekket vernebehov pr fylke fra Østfold til Finnmark. Rød farge angir stort udekket vernebehov, gul middels og grønn lavt udekket vernebehov. O angir naturtyper som pga sterkt tilbakegang, stor påvirkningsgrad, liten utbredelse og/eller store naturverdier bør overrepresenteres i vernesammenheng.

Naturtype / Fylke	Øst							Vest					Midt			Nord			Tot
	Ø	OA	H	O	B	V	T	AA	VA	R	H	SF	MR	Tr	N	T	F		
A04-palsmyr																			
A05-rikmyr (lavereliggende)																			
A06-kilde og kildebekk (lavereliggende)																			
A07-Intakt lavlandsmyr i innlandet (laverel.)																			
A08-kystmyr																			
B01-Sørvestnord berg og rasmork																			
B02-Kantkratt																			
B03-Ultrabasiske og tungmetallrike berg i lavlandet																			
B04-Nordvestnord kystberg og blokkmark																			
B05-Grotte/gruve																			
C-Kalkrike områder i fjellet																			
D01-Slåttemark																			
D02-Slåtte- og beitemyr (lavereliggende)																			
D04-Naturbeitemark																			
D05-Hagemark																			
D06-Beiteskog																			
D07-Kystlynghei																			
D12-Store gamle trær																			
D13-Parklandskap																			
D17-Løveng																			
D18-Høstingsskog																			
E01-Deltaområde																			
E02-Mudderbank																			
E03-Kroksjøer, flodområder og meanderende elveparti																			
E04-Stor elvear																			
E05-Fossesprøytsone																			
E06-Viktig bekkedrag																			
E07-Kalksjø																			
E08-Rik kulturlandskapssjø																			

Miljødirektoratet let 30 område i Vestland fylke sleppe gjennom utsilinga, inkludert både nye verneområde og utvidingar av eksisterande område. Tre nye nasjonalparkar blei føreslått:

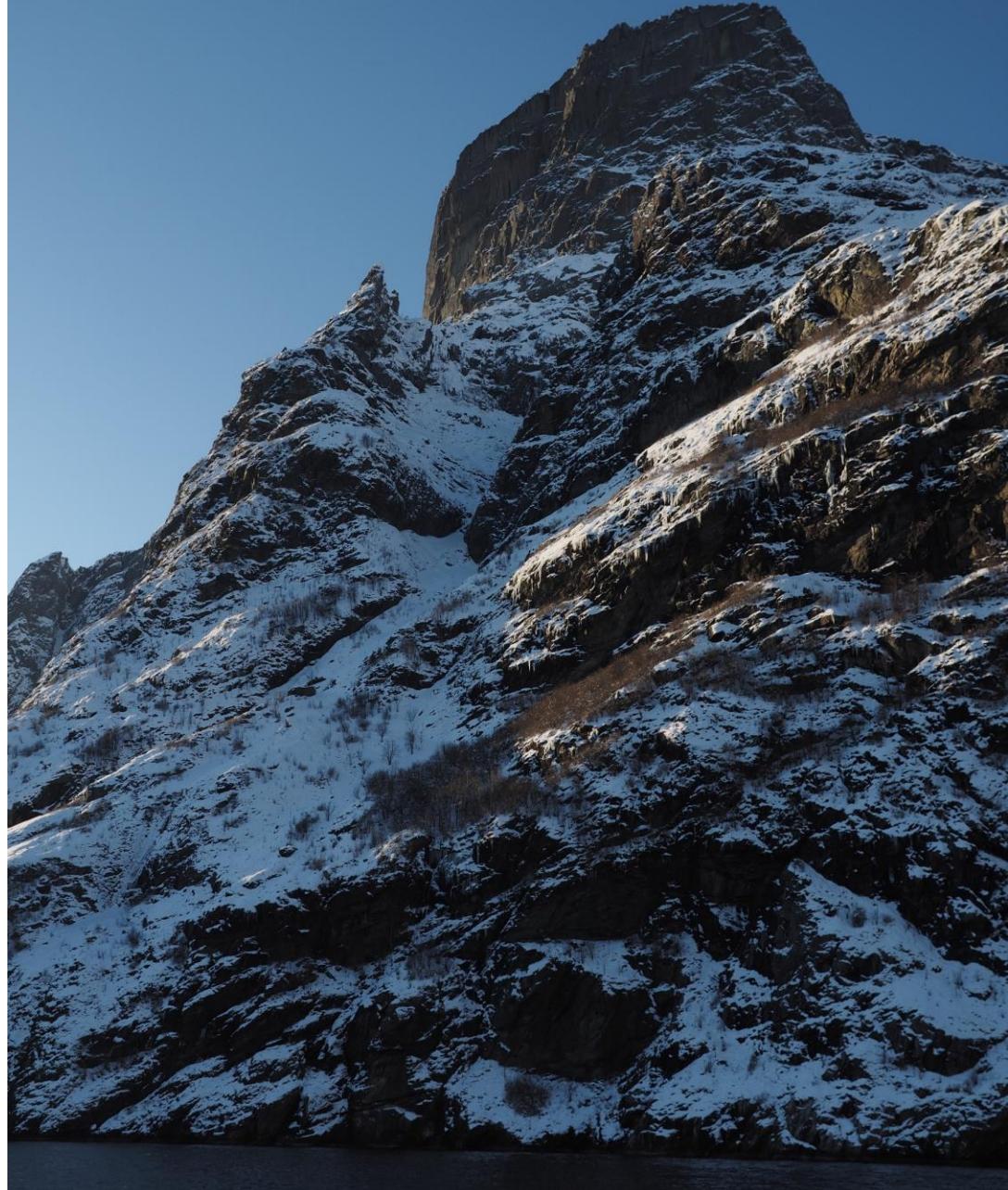
«Gitt lokal aksept foreslås det at forslagene for følgende områder bør kunne utredes videre:»

- Hornelen i Bremanger kommune
- Masfjordfjella i Alver og Masfjorden kommunar
- Øystesefjella i Kvam, Samnanger og Vaksdal kommunar

(pluss endring av verneform frå landskapsvernombåde til nasjonalpark for Ålfotbreen)

Statsforvaltaren føreslo i utgangspunktet Hornelen som landskapsvernombåde fordi det er eit lite område, om lag 20 km² (Noregs minste nasjonalpark, Gutulia, er på 23 km²), men la til at nasjonalpark også kunne vere aktuell verneform.

Miljødirektoratet gjekk for det siste i si innmelding til departementet.

Naturkvalitetar i Hornelen-området

Kystnatur er sterkt underrepresentert i dei store verneområda, særleg i Sør-Noreg. Den vestlegaste nasjonalparken er Folgefonna NP, og nord for Jæren er det heller ingen store landskapsvernområde lenger vest enn Ålfotbreen LVO

Stor høgdegradient (0-889 m) i eit relativt urøyrt kystområde

Stor naturvariasjon frå havnivå og varmekrevande artar i sørvestende berg til alpin flora. Stadvis finst både varmekrevande og alpine artar saman. Funn av nokre raudlista artar (men lite undersøkt). Spor etter tidlegare slått og beiting i nedre delar mot sjøen, både i form av naturtypar og artar

Særprega fjellformasjonar og stor landskapsverdi. Bremangerlandet er del av den uvanlege naturforma platåkyst («næringskyst») som i Noreg finst på nordvestlandet og i Finnmark

Devonsk sandstein og konglomerat, tidlegare havbotn («Hornelen devonfelt»)

Del av ei kjede av større verneområde sør for Nordfjorden, frå kysten og inn mot sentrale fjellområde

Kva har skjedd så langt?

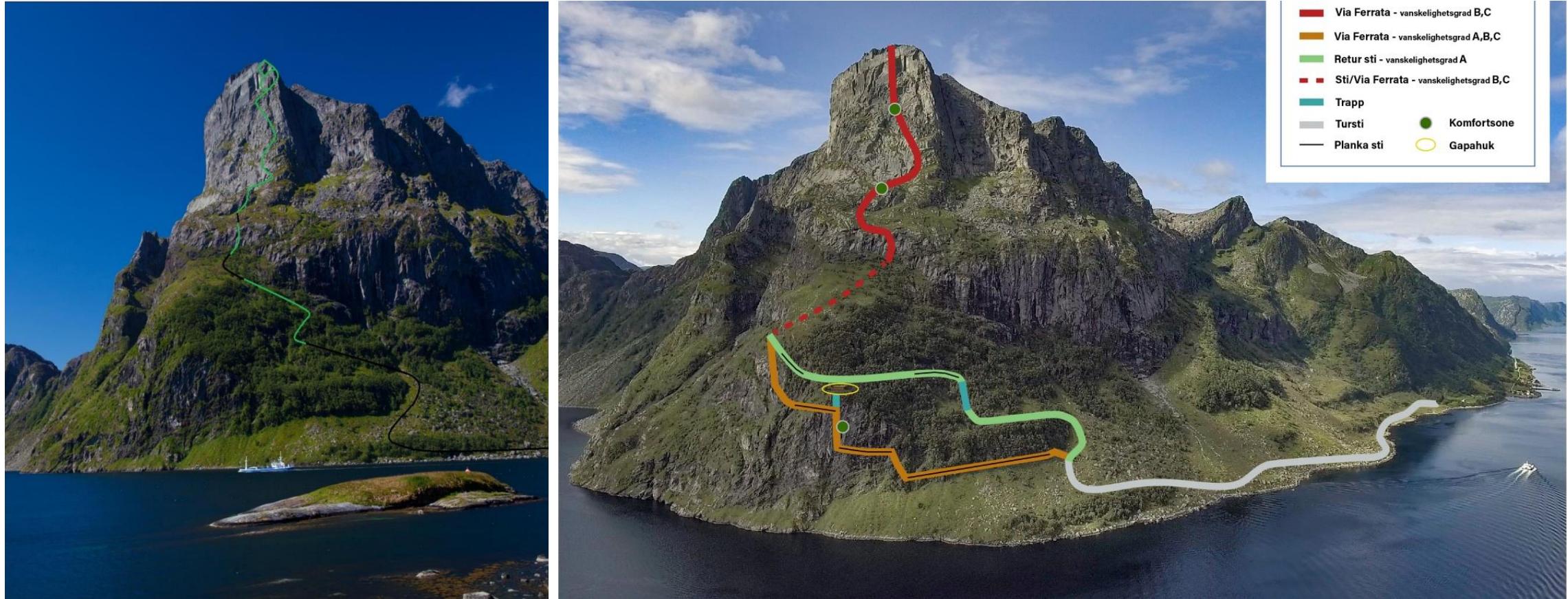
Våren 2022 blei tanken om nasjonalpark på Hornelen-halvøya lagt fram for leiinga i Bremanger kommune.

Presentasjon for kommunestyret i juni 2022.

Etter dette har arbeidet i stor grad lege på is mens vi har venta på korleis planane for ein via ferrata til Hornelen ville utvikle seg.

Dei første utformingane var enkle, og i diskusjon med Miljødirektoratet blei det konkludert med at dei ikkje ville vere i konflikt med status som nasjonalpark. Men da arbeidet på via ferrataen skulle til å begynne, hadde planane blitt betydeleg utvida.

Via ferrata:

Etter dei første undersøkingane av mogleg rute for via Ferrata, har planane blitt utvida i nedre del. Miljødirektoratet vurderer at ei enkel via ferrata - rute i øvre del (raudt) ikkje treng vere til hinder for nasjonalparkstaus, mens installasjonane i nedre del (plankestiar, trapp, sittebenkar, gapahuk, toalett) er for omfattande.

Kva betyr vern reint praktisk?

§ 35 i naturmangfaldlova:

*Som **nasjonalpark** kan vernes større naturområder som inneholder særegne eller representative økosystemer eller landskap og som er uten tyngre naturinngrep.*

I nasjonalparker skal ingen varig påvirkning av naturmiljø eller kulturminner finne sted, med mindre slik påvirkning er en forutsetning for å ivareta verneformålet.

Forskriften skal verne landskapet med planter, dyr, geologiske forekomster og kulturminner mot utbygging, anlegg, forurensning og annen aktivitet som kan skade formålet med vernet, og sikre en uforstyrret opplevelse av naturen. Fersel til fots i samsvar med friluftslovens regler er tillatt. Slik fersel kan bare begrenses eller forbys i avgrensede områder i en nasjonalpark, og bare dersom det er nødvendig for å bevare planter eller dyr, kulturminner eller geologiske forekomster.

Utkast til forvaltningsplan skal legges frem samtidig med vernevedtaket. Der det også er aktuelt med skjøtselsplan, skal den inngå i forvaltningsplanen.

Kva betyr vern reint praktisk?

Første punkt i § 35 betyr at grensene for ein nasjonalpark går slik at ein unngår busette område og område med inngrep og teknisk tilrettelegging.

Kvar grensa går for inngrep og tiltak er det vanskeleg å definere eksakt. Det er rimeleg klårt at t.d. vegar, kraftlinjer og innmark i utgangspunktet er å rekne som «tyngre tekniske inngrep», og ikkje bør inngå i ein nasjonalpark, mens fokuset på kulturminne i andre ledd gjer at t.d. stiar, driftevegar og stølar er akseptabelt.

Dette er også noko av bakgrunnen for at nasjonalparkar har verneforskrifter som opnar for å gi løyve til enkle tilretteleggingstiltak i form av bruer over elver, kloppar over myr, og steinsetting av stiar i bratt terreng der terrengholde elles vil kunne bli eit problem.

Noverande aktivitetar kan vidareførast.

Jakt og fiske kan halde fram som før.

